

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8016200165
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8016200165.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcov: 1/ N.. Y. R., B.. XX.X.XXXX, X. J. XX, R., 2/ N.. T. R., B.. XX.XX.XXXX, X. Š. XXX/XX, X., 3/ N.. T. I., B.. X.X.XXXX, X. B. L., P. O., 4/ T.. J. L., B.. XX.X.XXXX, X. D.. Š.É. XXXX/X, L., 5/ T. U., B.. X.X.XXXX, X. J. XX, R., 6/ Y. Š., B.. X.X.XXXX, X. U.O. Č.. XXXX/XX, L., 7/ Y.. L. D., B.. X.X.XXXX, X. L. XXXX/X, L., všetci zastúpení JUDr. Štefanom Kseňákom, PhD., advokátom so sídlom Park Angelinum 4, Košice, proti žalovanému: Poľovnícka spoločnosť Gerlach Batizovce, so sídlom ul. Štúrova 61/27, 059 35 Batizovce, IČO: 42 238 099, zastúpenému Mgr. Marekom Tauberom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 11, Spišská Nová Ves, v spore o preskúmanie zákonnosti uznesení členskej schôdze Poľovníckej spoločnosti Gerlach Batizovce č. XX/XXXX, XX/XXXX a XX/XXXX zo dňa 5. januára XXXX s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 20C/16/2018-335 zo dňa 17.12.2019 jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výrokoch I. a III. a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len súd prvej inštancie) rozhodol tak že cit.:

„I. Súd z r u š u j e uznesenie členskej schôdze PS Gerlach Batizovce č. XX/XXXX, XX/XXXX a XX/XXXX zo dňa 5. januára XXXX vo vzťahu k žalobcom v 1. až 6. rade.

II. Z a s t a v u j e konanie o žalobe žalobcu v 7. rade.

III. Žalobcovia v 1/ až 6/ rade majú voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením.“

2. Žalobou podanou na Krajský súd v Prešove dňa 8.3.2016 sa žalobcovia domáhali zrušenia uznesení členskej schôdze žalovaného č. XX/XXXX, XX/XXXX a XX/XXXX zo dňa X.X.XXXX. Rozsudkom zo dňa 29.11.2016, č.k. 1S/9/2016-126, v spojení s opravným uznesením zo dňa 7.2.2017, č.k. 1S/9/2016-154, Krajský súd Prešov žalobe v celom rozsahu vyhovel. Po podanej kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 16.1.2018, č.k. 4Sžk/19/2017, rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 29.11.2016 v spojení s opravným uznesením zo dňa 7.2.2017 zrušil a z dôvodu nedostatku právomoci Krajského súdu Prešov ako správneho súdu vec postúpil Okresnému súdu Poprad na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Súd prvej inštancie po zrušení veci Najvyšším súdom SR po vykonanom dokazovaní vec právne posúdil podľa § 32 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z., § 3 ods. 1, 2, § 4 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1, 2, § 2a ods. 1, 2, 3, 8, 9, 10, § 3 ods. 1, 3 zákona č. 365/2004 Z.z., čl. 6 ods. 1, čl. 8, § 215 ods. 1, 2, § 185 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) a čl. 29 Ústavy SR a okrem

iného uviedol, že zneužitie práva je konanie zdanlivo dovolené, ale usilujúce o nedovolený výsledok, napr. šikanóznny výkon práva. Dobré mravy patria k zásadám súkromného práva, ale nie sú zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Posúdenie konkrétneho obsahu pojmu dobré mravy patrí vždy od prípadu k prípadu.

Z hľadiska posúdenia oprávnenosti a odôvodnenosti žalobného návrhu je nevyhnutné, aby sa tento posúdil aj z hľadiska zásad občianskoprávných vzťahov - základného a zásadného interpretačného pravidla obsiahnutého v § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Subjekt vykonávajúci právo musí jeho výkon realizovať v súlade so zákonom, jeho realizácia musí byť primeraná s ohľadom na cieľ, ktorý má byť dosiahnutý, t. j. nesmie ísť o šikanóznny výkon práva a musí byť v súlade s dobrými mravmi (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/4/2014).

Povinnosťou súdu je v prejednávaných prípadoch postupovať v súlade so zásadou spravodlivosti. Pri rozhodovaní je nevyhnutnosťou rešpektovanie základných princípov CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

Súd prvej inštancie mal za to, ako uviedol v bode 37 až 41 odôvodnenia napadnutého rozsudku, že konanie žalovaného bolo voči žalobcom v rozpore s dobrými mravmi.

Od času doručenia oznámenia žalobcom 1/ až 6/ im už nebol umožnený výkon práv riadneho člena vyplývajúci zo stanov žalovaného, predovšetkým § 6 ods. 1 stanov, ale len výkon práv čestného člena vyplývajúci z čl. 5 ods. 2 stanov, pričom členstvo v Poľovníckej spoločnosti Gerlach Batizovce (ďalej „PSGB“ alebo „PS“) môže byť riadne a čestné. Riadni členovia majú právo voliť a zúčastňovať sa hlasovania s hlasom rozhodujúcim, majú všetky práva a povinnosti vyplývajúce z práva poľovníctva a organizačných predpisov PS. Čestné členstvo je bez záväzných povinností a má obmedzené práva, konkrétna úprava povinností a práv je uvedená v Domácom poriadku.

Z materiálov predložených žalovaným vyplýva, že na mimoriadnej členskej schôdzi žalovaného zo dňa 17.1.2015 bol schválený Dodatok č. X/XXXX platný od 17.1.2015 k Domácomu poriadku PSGB a do článku 1 ods. 3 sa vložil text: „...písm. c/ členovi, ktorý bol preradený za čestného člena podľa § 5 ods. 5 Stanov PSGB, riadne členstvo nezaniká, iba sa pozastavuje na dobu minimálne jeden rok a zostáva mu nárok na členský podiel z majetku PS. Členský podiel mu bude vydaný iba na vlastnú žiadosť o ukončení riadneho členstva. Písm. d/ na návrat čestného členstva za riadneho člena je potrebná samostatná písomná žiadosť. Návrat schvaľuje členská schôdza na návrh výboru.“ Čl. 6 bol novelizovaný novým odsekom 3 v znení: „Výkony členov, ktorí nie sú uvedené v čl. 5 ods. 2 Domáceho poriadku PSGB a prácu alebo činnosť vyžadoval výbor PS, budú hodnotené podľa skutočnej hodnoty času alebo porovnaním podobným činnostiam“, bol vložený nový odsek 4 s textom: „Okrem menovaných činností bude hodnotený aj prístup k plneniu povinností, ochota, kvalita, jeho prínos alebo strata pre PS. Pre toto hodnotenie neplatí článok 6 ods. 1 písm. e/ Domáceho poriadku.“ Ďalej bol vložený nový odsek 5: „Za neplnenie povinností, ktoré nebolo riešené disciplinárne, ale v rámci aktivity členov budú odpočítané príslušné body, nedostatok riešený výborom PS 1 ks -1 až -20 bodov, nedodržanie termínov daných úloh 1 ks -5 bodov“, vložený bol odsek 6, podľa ktorého „výsledky hodnotenia budú zverejnené na dohodnutom mieste, kde bude určený aj termín možnosti pripomienkovania a uzávierky vyhodnotenia ročnej aktivity.“ Tieto zmeny žalovaný realizoval po tom, ako žalobcov už v roku 2014 preradil za čestných členov. Následne sa stali riadnymi členmi a žalovaný svoj diskriminačný postup opakovane. Ak teda žalobcovia namietajú, že postupom žalovaného došlo k porušeniu základných zásad spravodlivosti, k odňatiu práva vyjadriť sa k veci, a že žalovaný rozhodol vo veci na základe nedostatočne zisteného stavu veci, súd prvej inštancie sa s týmito námietkami stotožnil. Aj keď podkladom pre prijatie uznesení napadnutých žalobou č. X, X a X bolo hodnotenie, je treba predovšetkým poukázať na to, že zo stanov žalovaného a ani domáceho poriadku uvedený postup nevyplýva a dodatok č. 1 obsahuje vágne pojmy bez ich konkrétneho obsahu, teda nemožno jednoznačne určiť, čo pod jednotlivé pojmy treba subsumovať.

Z predloženého administratívneho spisu nevyplýva, že by výbor žalovaného žalobcom 1/ až 6/ ukladal nejaké povinnosti a žalobcovia mali právo vyjadriť sa na členskej schôdzi konanej dňa 5.1.2016 k bodovému hodnoteniu, ktoré bolo podkladom pre vydanie napadnutých uznesení. Teda povinnosťou žalovaného bolo týchto členov na rokovanie členskej schôdze predvolať a podrobne ich k veci vypočuť. Navyše štatutárny zástupca vo svojom vyjadrení uviedol, že inštitúit disciplinárneho konania žalovaný nevyužíva a nedáva teda žiadnemu členovi možnosť prieskumu rozhodnutia výboru a súčasne uznal, že žiadnemu inému členovi negatívne hodnotenie nebolo dané, nakoľko na to nebol dôvod.

Žalobou napadnuté uznesenia nemajú formálne náležitosti rozhodnutia, avšak aj pre postup žalovaného platí predovšetkým zásada spravodlivosti. Možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie, vyjadruje predovšetkým spravodlivý nárok, aby osoba, o

ktorej statusu, právach či povinnostiach či ich porušení sa jedná, mala možnosť sa k prejednávanej záležitosti vyjadriť bez akejkoľvek diskriminácie, a to zvlášť za predpokladu, že sa jedná o dobrovoľné členstvo v združení či záujmovej organizácii. Toto právo sa vzťahuje na všetky dôkazné prostriedky a to nielen pokiaľ ide o ich hodnovernosť, ale aj pokiaľ ide o výber alebo spôsob ich uplatnenia. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že žalobcovia 1/ až 6/ sa na znak solidarity so žalobcom 7/ rokovania členskej schôdzy žalovaného nezúčastnili. Táto procesná situácia však nezaviazala žalovaného povinnosťou účastníkov, o ktorých konal, predvolať, oznámiť im predmet konania, dať im možnosť sa k veci vyjadriť atď. Opačný postup sa javí byť diskriminačným a nemožno mu priznať právnu ochranu.

Ospravedlnením postupu žalovaného nemôže byť tá skutočnosť, že členská schôdza rozhodla tak, že preradila žalobcov 1/ až 6/ vzhľadom na základe nehodnovorného hodnotenia činnosti žalobcov 1/ až 6/ za rok 2015 za situácie nekonkretizovania udelenia mínusových bodov, podľa názoru žalobcov za kritiku, podľa názoru žalovaného za rozbíjačskú činnosť, bez objektívneho podkladu pre prijatie takýchto uznesení.

4. Súd prvej inštancie po zistení skutkového stavu s poukazom na ustanovenia zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve súc viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby dospel k záveru, že v postupe žalovaného došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o zákaze diskriminácie a preto napadnuté uznesenia zrušil.

5. Nakoľko žalobca 7/ vzal dňa 29.11.2016 žalobu späť, prvoinštančný súd postupom podľa § 145 ods. 1, 2 CSP konanie o tomto nároku zastavil.

6. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 CSP a v konaní úspešným žalobcom prvoinštančný súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom 7/ a žalovaným rozhodnuté nebolo.

7. Voči výroku I. a III. napadnutého rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému voči žalobcom 1/ až 7/ právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

S poukazom na ust. § 220 CSP a judikatúru Ústavného súdu SR mal za to, že v predmetnej veci odôvodnenie výroku I. rozsudku v bode 34 až 41 je nedostatočné, nepresvedčivé a zjavne arbitrárne. Podľa odvolateľa skutkové tvrdenia, ktoré prvoinštančný súd uviedol v odôvodnení rozsudku v bode 37 až 39 ohľadom členskej schôdzy zo dňa 5.1.2016 a možnosti žalobcov vyjadriť sa k bodovému hodnoteniu aktivity za rok 2015 sú zavádzajúce a nepravdivé a nevyplývajú zo žiadneho vykonaného dôkazu. Mimoriadna členská schôdza konaná dňa 5.1.2016 bola zvolaná v zmysle stanov a na schôdzu boli pozvaní všetci vtedajší členovia PSGB, teda aj žalobcovia s výnimkou žalobcu v 7. rade, ktorý vtedy členom nebol. Hlavným bodom programu bolo vyhodnotenie aktivity členov žalovaného za rok 2015, keďže takto stanovujú interné predpisy žalovaného (§ 15 ods. 4 stanov žalovaného, článok 6 domáceho poriadku v znení Dodatku č. X/XXXX). Aktivita členov spoločnosti tvorí základ pre životaschopnosť poľovníckej spoločnosti a je jednou z najdôležitejších v oblasti stability, rozvoja a udržania kvality medziľudských vzťahov tejto poľovníckej spoločnosti. Domáci poriadok a jeho dodatky, ako aj etický kódex umožňuje bodovým spôsobom hodnotiť členov v tejto oblasti, ich prínos, respektíve stratu pre žalovaného. Pre rok 2015 bol stanovený minimálny počet bodov 120. V opačnom prípade museli členovia počítať s ust. § 5 bod 5 stanov, kedy môžu byť členovia preradení za čestných členov, ak nespĺnia základný limit povinností určeného domácim poriadkom. Žalobcovia voči bodovému hodnoteniu aktivity za rok 2015 podali námietky, ktoré mali byť prerokované na členskej schôdzi dňa 5.1.2016. Žalobcovia 1/ a 6/ však po otvorení schôdzy svojvoľne a dobrovoľne opustili rokovanie členskej schôdzy, tak ako potom mohli byť podrobne vypočutí k hodnoteniu svojej aktivity? Žalovaný žalobcov nediskriminoval, pretože títo sami odišli z členskej schôdzy, hoci sa mohli vyjadriť k všetkým okolnostiam, čo však žalobcovia svojim konaním nevyužili. Neobstojí preto konštatovanie súdu prvej inštancie, že by došlo k porušeniu základných zásad spravodlivosti, k odňatiu práva vyjadriť sa k veci, a že žalovaný rozhodol na základe nedostatočne zisteného stavu veci. Je nezmyselné konštatovanie prvoinštančného súdu, že hodnotenie žalovanému nevyplýva zo stanov, a ani domáceho poriadku a Dodatku č. X. Naopak hodnotenie aktivity jednotlivých členov vyplýva z vnútorných predpisov žalovaného a je jednou z najdôležitejších činností žalovaného a vytvára primárny predpoklad pre naplnenie základného poslania poľovníckej spoločnosti.

Súd prvej inštancie celú vec absolútne nesprávne právne posúdil, keď konanie žalovaného posúdil ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, pričom neuviedol, aké konanie je v rozpore s dobrými mravmi. Rovnako absurdne prvoinštančný súd na danú vec aplikoval zákon č. 365/2004 Z.z., a aj v tomto prípade je odôvodnenie úplne vágne a arbitrárne, pretože súd prvej inštancie neuviedol aké ustanovenie antidiskriminačného zákona žalovaný vo vzťahu k žalobcom porušil a akým konaním sa tak malo stať. Žalovaný mal za to, že predmetná právna norma, ako aj ustanovenia o dobrých mravoch sú na daný prípad neaplikovateľné.

Odvolaťel zdôraznil, že na činnosť a chod žalovaného sa vzťahujú platné stanovy, ktoré podliehajú preverke a kontrole Okresného úradu L., pozemkového a lesného odboru, a ak by schválené stanovy žalovaného boli v rozpore so zákonom, tak Okresný úrad L. by ich žalovanému neschválil. Podľa článku 17 ods. 2 stanov žalovaného je umožnené vypracovať interné predpisy na zabezpečenie plnenia úloh. Takto schválený domáci poriadok PSGB spolu s jeho dodatkami je interným predpisom, ktorý bol schválený členskou schôdzou 16.3.2013, a Dodatok č. X na mimoriadnej schôdzi 17.1.2015, ktorý umožňuje použiť pri vyhodnocovaní aktivity členov za jednotlivý rok aj mínusové hodnotenie. Aj žalobcovia boli povinní rešpektovať stanovy aj domáci poriadok, v zmysle ktorých majú nie len práva, ale aj povinnosti. Na podnet žalobcov 1/ a 6/ bola u žalovaného zo strany Okresného úradu L., pozemkový a lesný odbor vykonaná kontrola, ktorej predmetom okrem iného boli aj uznesenia prijaté na mimoriadnej schôdzi PSGB dňa 5.1.2016, a teda predmetom kontroly boli aj uznesenia č. XX/XXXX, XX/XXXX a XX/XXXX, ktorými sa žalobcovia stali čestnými členmi a boli prijaté najvyšším orgánom spoločnosti - členskou schôdzou. Za slobodné hlasovanie jednotlivých členov spoločnosti na členskej schôdzi a následne prijatých uznesení predsa nemôže byť postihovaná spoločnosť, a už vôbec nemožno tvrdiť, že prehlasovaní členovia sú diskriminovaní, o to viac, ak priebeh schôdze je v súlade so stanovami a domácim poriadkom spoločnosti. V tejto súvislosti poukazyval na obdobný mechanizmus Národnej rady SR pri prijímaní právnych noriem. Okresný úrad L., pozemkový a lesný odbor vo svojom závere v zázname o výsledku kontroly - štátneho dozoru v poľovníctve konštatoval, že nezistil u žalovaného konanie v rozpore so svojimi stanovami, ani úmyselné vyvíjanie takejto činnosti. Zároveň bolo konštatované, že žalovaný rozhodol v zmysle prijatých stanov a domáceho poriadku, a teda aj prijaté uznesenia sú zákonné. Žalovaný preto namietal, že súd prvej inštancie mal v 1. rade na predmetný prípad aplikovať interné predpisy žalovaného (stanovy spolu s aktuálnymi dodatkami, domáci poriadok spolu s dodatkom č. X), a až tak posúdiť, či predmetné uznesenia boli alebo neboli prijaté v zmysle vnútorných predpisov žalovaného.

Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal negatívnym konaním žalobcov voči vlastnej PS GB, a na žalobcov neuviedol ani jeden nedostatok, ktorý žalovaný bol povinný riešiť a sústredil sa iba na údajné nedostatky žalovaného.

Pre úplnosť ešte žalovaný uviedol, že žalobca 2/ mal v hodnotení 117 bodov, a nedosiahol požadovaný počet bodov 120 pre vyhodnotenie aktivity za rok 2015, takže pridelenie mínusových bodov aj tak nemalo žiaden vplyv na preradenie za čestného člena.

Súd prvej inštancie pri rozhodovaní tiež úplne ignoroval konštatovania NS SR v rozsudku sp.zn. 4Sžk/19/2017, z ktorého odôvodnenia v bodoch 4.6 a 6.5 je nepochybné, že všetci členovia sú povinní dodržiavať všetky vnútorné predpisy vzťahujúce sa na činnosť poľovníckej spoločnosti, v opačnom prípade musia počítať aj s následkami uvedenými v stanovách, respektíve domácim poriadkom. Podľa odvolateľa NS SR explicitne uviedol, že žalobcovia porušili interné predpisy žalovaného, pričom žalovaný postupoval v zmysle svojich vnútorných predpisov, a preto je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepochopiteľné.

Prvoinštančný súd konanie o žalobe žalobcu 7/ zastavil v dôsledku späťvzatia žaloby učeného žalobcom 7/ ešte počas konania pred Krajským súdom Prešov. Ak prvoinštančný súd späťvzatie žalobcu 7/ považoval za právne účinný úkon, tak potom je nepochopiteľné, že po rozhodnutí NS SR bol žalobca 7/ prvoinštančným súdom predvolávaný na každé pojednávanie, kde sa vyjadroval aj k predmetu veci. Navyše prvoinštančný súd vôbec nerozhodol o náhrade trov konania vo vzťahu žalobcu 7/ a žalovaného, hoci mal aplikovať ust. § 256 ods. 1 CSP, a priznať žalovanému trovy konania voči žalobcovi 7/ v rozsahu 100 %.

Žalovaný mal teda za to, že napadnuté uznesenia boli prijaté v súlade s vnútornými predpismi, a kvalifikovanou väčšinou členmi členskej schôdze.

8. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrili žalobcovia 1/ až 7/, ktorí uviedli, že hoci žalovaný namieta nedostatočnosť, nepresvedčivosť a arbitrárnosť rozsudku súdu prvej inštancie, svoju argumentáciu podporuje odkazom na zrejme neexistujúce rozhodnutia Ústavného súdu SR.

To, ako „ohodnotil“ žalovaný žalobcov a následne ich preradil za tzv. „čestných členov“ je v rozpore nielen so základnými princípmi morálky, ale je to aj priamo zasahujúce do ľudskej dôstojnosti. Žalovaný „ohodnotil“ a „preradil“ za tzv. „čestného člena“ žalobcu N. T. R., ktorému v roku 2015 oznámil, že mu členstvo ani nevzniklo a následne mu neumožňoval v roku 2015 výkon práv člena žalovaného. Toho istého N. T. R. na členskej schôdzi dňa 5.1.2016 „ohodnotil“ za jeho aktivitu v roku 2015, pričom ale v roku 2015 mu výkon aktivity neumožnil.

Žalovaný žalobcov svojvoľne preradil za tzv. čestných členov, čím im znemožnil výkon členských práv, a to vrátane hlasovacích práv. Žalovaný žalobcov svojvoľne pozbavil ich členských práv. Žalovaný dokonca žalobcom priradovoval aj „záporné“ hodnotenie, a to napr. pri prejave nesúhlasu s vedením žalovaného. Konanie žalovaného bolo zreteľne diskriminačné.

Žalovaný uvádza aj akúsi „analogiu“ s rozhodovacím procesom v Národnej rade Slovenskej republiky. Poukazuje na to, že „prehlasovaní poslanci sa predsa nepovažujú za diskriminovaných poslancov“. No pokiaľ by poslanci NRSR boli „preradení“ za tzv. „čestných“ poslancov a zbavení svojho práva rokovať a hlasovať v NRSR, tak by neboli diskriminovaní? Veď práve o toto tu aj zrejme išlo - preradiť približne 30 % členov žalovaného za tzv. „čestných“ členov, aby nemali hlasovacie práva a aby názorová väčšina mohla prijímať akékoľvek rozhodnutia, lebo na niektoré rozhodnutia žalovaného sa vyžaduje tzv. kvalifikovaná väčšina minimálne 70 % členov žalovaného.

Žalovaný poukazuje na interné predpisy, na závery Okresného úradu L., pozemkový a lesný odbor. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súd je pri svojom rozhodovaní viazaný ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2, 5 Ústavy Slovenskej republiky a zákonom. Aplikácia „interných predpisov“ žalovaného, tak ako ju žalovaný uplatnil voči žalobcom, nemôže viesť k tomu, že žalovaný bude žalobcov svojvoľne a zjavne šikanózne pozbavovať členských práv, a to pod pláštikom preradenia za tzv. „čestných členov“.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je zjavné, aký názor zaujal súd k svojvoľnému hodnoteniu žalobcov zo strany žalovaného. V podstate ako sa má presvedčivo a zrozumiteľne vysvetliť žalovanému, že nemôže odpočítať bodové hodnotenie za prejavovaný názor svojho člena. Čo je negatívne na hodnotiacom úsudku? Ako možno takýmto hodnotiacim úsudkom uraziť status žalovaného?

Žalovaný sa jednoducho rozhodol reagovať na akúkoľvek kritiku zo strany žalobcov tak, že ich bude trestať formou znižovania bodového hodnotenia a potrestá ich tzv. „čestným členstvom“.

Pokiaľ žalovaný poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžk/19/2017 zo dňa 16.1.2018, tak treba vychádzať z toho, že Najvyšší súd Slovenskej republiky sa zaoberal tým, či sa predmetná vec má prejednať v rámci tzv. správneho súdnictva alebo nie. A dospel k záveru, že v danom konaní je nedostatok právomoci správneho súdu. Ak teda Najvyšší súd SR ako tzv. správny súd konštatoval nedostatok právomoci správnych súdov, nielenže nemohol, ale aj nesmel dospieť k hmotnoprávnemu posúdeniu, lebo by tak sám konal mimo svoju právomoc. Odôvodnenie predmetného rozsudku je potrebné posudzovať v kontexte celého rozhodnutia.

Žalovaný pri „hodnotení“ a „preraďovaní“ žalobcov za tzv. „čestných členov“ konal extrémne neprimerane a svojvoľne. Žalobcov trestal za ich názor. Táto skutočnosť je z predmetných uznesení zjavná. Žalovaný jednoducho žalobcov „ohodnotil“ a „preradil“ za členov bez hlasovacích práv. Žalovaný sa k žalobcom správal nepochybne hrubo diskriminačne. Tých členov, ktorí sa N. T. R. zastali, „ohodnotil“ žalovaný tak, že ich zbavil hlasovacích práv „preradením“ za tzv. „čestných členov“. Žalovaný sa k žalobcom správa jednoznačne diskriminačne.

Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu žalobcovia navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil. Zároveň žalobcovia žiadali priznať im voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

9. V odvolacej replike žalovaný opätovne zdôraznil, že na činnosť a chod žalovaného sa vzťahujú platné stanovy žalovaného, ktoré musia byť v súlade s platnými zákonmi a právnymi predpismi. Žalovaný v podstate zopakoval svoje tvrdenia z odvolania. Zdôraznil, že žalobcov nepreradil svojvoľne za čestných členov, ale žalobcovia sa čestnými členmi stali sami na základe svojho konania, respektíve nečinnosti, a to neplnením základného limitu povinnosti určenej domácim poriadkom. Tvrdenie žalobcu 2/, že žalovaný mu v roku 20115 neumožnil výkon práv riadneho člena u žalovaného je zavádzajúce a nepravdivé. Uviedol, že v konaní vedenom na OS Poprad sp.zn. 21C/317/2015 bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým bolo súdom nariadené žalovanému, aby umožnil žalobcom 2/ nerušený výkon práv člena žalovaného, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 24.7.2015 a stalo sa vykonateľným. Od tohto dátumu žalovaný pochopiteľne rešpektoval predmetné predbežné opatrenie súdu, a považoval žalobcu 2/ za riadneho člena so všetkými právami a povinnosťami. Žalobca 2/ však aj napriek vydanému predbežnému opatreniu bol zároveň povinný dodržiavať a rešpektovať stanovy ako aj domácí poriadok,

teda nemal len práva, ale bol aj povinný plniť si povinnosti. Žalovaný teda považoval žalobcu 2/ od 24.7.2015 za riadneho člena a umožňoval mu riadny výkon aktivity, na základe čoho bol aj na členskej schôdzi dňa 5.1.2016 ohodnotený v súlade s internými predpismi žalovaného.

Žalovaný nepreradil žalobcov za čestných členov svojvoľne a ani ich nepozbavil svojvoľne členských práv. Čestnými členmi sa žalobcovia stali v zmysle § 5 bod 5 stanov, na základe vyhodnotenia aktivity jednotlivých členov PSGB v roku 2015. Zároveň v tejto súvislosti poznamenal, že čestní členovia sa postupom podľa článku 1 ods. 3 písm. d/ domáceho poriadku môžu opätovne stať riadnymi členmi, avšak žalobcovia tento postup v rámci interných predpisov žalovaného doposiaľ nevyužili.

Žalobcovia si žalovaným použili analógiu s hlasovaním v NR SR úplne prekrútili podľa svojich predstáv, pretože žalovaný v súvislosti s hlasovaním poukazoval na to, že prehlasovaní majú rešpektovať hlas väčšiny, čo je jedna zo zásad demokracie pri hlasovaní.

Žalovaný v žiadnom prípade „netrestá“ žalobcov za kritiku žalovaného pretože tresty sú jasne uvedené v § 13 stanov žalovaného. V predmetnom prípade sa výlučne jedná o postup podľa článku 6 ods. 5 domáceho poriadku, kedy sú body pridelované, respektíve odpočítané podľa bodovacej tabuľky. Hodnotenie aktivity jednotlivých členov za príslušný rok u žalovaného prebieha verejne pri vykonanom diele alebo činnosti. Pridelené body sú uvedené v zápisnici najbližšej výborovej schôdže, a sú zapísané do knihy evidencie aktivity členov, ktorá je prístupná všetkým členom PSGB počas celého hodnoteného roku s možnosťou odvolania. Hodnotenie aktivity jednotlivých členov spoločnosti tak prebieha výlučne podľa vopred známych a schválených podmienok.

Konanie PSGB voči žalobcom nebolo v ničom diskriminačné, keďže všetci členovia pri vstupe do spoločnosti majú rovnaké práva a povinnosti a je len na každom členovi, ako bude ďalej konať v rámci spoločnosti. Žiadne rozhodnutia žalovaného nie sú svojvoľné, sú v súlade s internými predpismi spoločnosti a všetky rozhodnutia sa riešia verejne na členských schôdzach, kde sa rozhoduje demokratickým hlasovaním.

10. V odvolacej duplike žalobcovia 1/ až 6/ uviedli, že to, že má žalovaný svoje interné právne predpisy, a to ako postupoval voči žalobcom, sú dve rozdielne skutočnosti. Názor Okresného úradu L. na tom nič nemení. Z vykonaného dokazovania jasne vyplynul záver, že žalovaný postupoval voči žalobcom diskriminačne.

Podľa žalovaného je zavádzajúce a nepravdivé tvrdenie žalobcu 2/, že mu žalovaný v roku 2015 neumožňoval výkon práv riadneho člena žalovaného. Tomuto tvrdeniu žalovaného treba venovať náležitú pozornosť, pretože svedčí o tom, akým, až jednoduchým spôsobom, prekrúca skutkový stav a ako, až jednoduchým spôsobom, tvrdí nepravdu.

Zo súdneho konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 21C/317/2015, na ktoré žalobcovia poukázali aj v tomto konaní a s ktorým sa súd prvej inštancie v tomto konaní aj oboznámil v rámci vykonaného dokazovania, je nesporné, že žalovaný oznámil žalobcovi 2/ N., a to už v prvej polovici roku 2015, že mu členstvo ani nevzniklo a následne mu neumožňoval v roku 2015 výkon práv člena žalovaného. Pokiaľ žalovaný dôvodí predbežným opatrením, ktoré súd v konaní sp.zn. 21C/317/2015 nariadil uznesením, tak je z predmetného spisu zrejmé aj to, kedy bolo vydané uznesenie a kedy ho žalovaný prevzal. Jednoducho v roku 2015 žalovaný neustále zotrval na tom, že žalobca 2/ nie je jeho členom, výkon práv člena žalobcu 2/ mu žalovaný neumožnil a začiatkom roku 2016 išiel hodnotiť jeho aktivitu. Toto konanie žalovaného je evidentne diskriminačné a poškodzujúce žalobcu 2/.

Dokonca ani po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 21C/317/2015-178 zo dňa 14.11.2016, žalovaný neumožnil žalobcovi výkon práv riadneho člena žalovaného. Práve naopak, žalovaný stále poukazoval na to, že rozsudok Okresného súdu Poprad č.k. 21C/317/2015-178 zo dňa 14.11.2016 treba vykladať tak, že žalobcovi členstvo v žalovanom len vzniklo. Toto zopakoval žalovaný viackrát vo viacerých súdnych konaniach a na tejto svojej argumentácii aj zotrval vo svojich písomných podaniach a prednesoch.

V ostatnom v podstate zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii s tým, že je nepochybné, že žalovaný sa choval k žalobcom diskriminačne. Obrana, že aplikoval svoje súkromnoprávne predpisy, neobstojí. Žalovaný pri hodnotení aktivity žalobcov za rok 2015 konal extrémne neprímerane a svojvoľne. Žalovaný poníma demokraciu zrejme veľmi svojsky a účelovo. Navrhol preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať žalobcom voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie je potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie

konanie, nakoľko nie sú splnené podmienky na potvrdenie napadnutého rozsudku (§ 387 CSP), ani na jeho zmenu (§ 388 CSP).

12. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietanou inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym právnym posúdením veci, a to či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, a to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

13. Právo na spravodlivý proces je veľmi široko koncipovaný pojem, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť práva ako prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na poučenie o procesných právach, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, ako aj ďalšie iné. Porušenie akéhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie zo strany súdu. O porušenie práva na spravodlivý proces zo strany súdu však ide len vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne takú intenzitu, ktorá jednoznačne odôvodní záver, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne konanie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania.

14. Z obsahu pôvodne správnej žaloby vyplýva, že žalobcovia sa domáhali zrušenia uznesení členskej schôdze PS Gerlach Batizovce č. XX/XXXX, XX/XXXX a XX/XXXX zo dňa X.X.XXXX a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.

15. NS SR rozsudkom sp.zn. 4Sžk/19/2017 zo dňa 16.1.2018 rozhodol o zrušení rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1S/19/2016 a vec postúpil na Okresný súd Poprad, pričom konštatoval, že vzhľadom na súdnu prax NS SR, ÚS SR, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že vzťah poľovníckeho združenia a jeho člena vo veciach uplatnenia práv a povinností člena združenia, ako aj vo veciach medziľudských vzťahov členov združenia, je vzťahom súkromnoprávnym a nespadá do oblasti verejnej správy, je potrebné v predmetnej právnej veci postupovať podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a napadnuté uznesenia členskej schôdze poľovníckej spoločnosti preskúmať v občianskoprávnom konaní, na základe klasickej civilnej žaloby.

16. Zo skutočnosti, že ide o civilný nárok žalobcov proti žalovanému, je zrejmé, že znenie žalobného petitu musí zodpovedať podmienkam podľa ust. § 137 CSP.

17. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenia, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenia právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

18. Žalobný návrh predstavuje žiadosť žalobcu čo má súd uviesť vo výroku meritórneho rozhodnutia a predstavuje obligatórnu náležitosť žaloby (§ 132 ods. 1 CSP). Absencia žalobného petitu z dôvodu jeho neurčitosti, neúplnosti alebo nezrozumiteľnosti, je takou vadou žaloby, ktorej neodstránenie má za následok odmietnutie žaloby (§ 129 CSP)

19. Pôvodne žalobcovia 1/ až 7/, dnes len žalobcovia 1/ až 6/ sa domáhali zrušenia konkrétnych rozhodnutí žalovaného a to uznesení č. XX/XXXX, XX/XXXX a XX/XXXX zo dňa X.X.XXXX.

20. Podľa právnej teórie sú zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť právnymi skutočnosťami (§ 2 ods. 1 OZ). Nepochybne predstavujú uznesenia žalovaného právne úkony a sú právnymi skutočnosťami, pričom však určenie právnej skutočnosti (napr. neplatnosť uznesení žalovaného) odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Preto rozsudok o tom, že uznesenia žalovaného sú neplatné, nemá výpovednú hodnotu a nezodpovedá

dikcii ust. § 137 písm. d) CSP, najmä z dôvodu že osobitný právny predpis, v danom prípade zákon č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve neobsahuje ustanovenie, podľa ktorého sa možno domáhať určenia neplatnosti uznesenia poľovníckeho združenia a už vôbec jeho zrušenia v civilnom sporovom konaní.

21. Odvolací súd preto s poukazom na vyššie uvedené konštatuje, že žalobný návrh znejúci na zrušenie rozhodnutí žalovaného, ktorý z osobitného právneho predpisu nevyplýva, je potrebné považovať za vadný a pokiaľ vady žaloby nie sú ani po výzve súdu odstránené, súd má žalobu odmietnuť podľa § 129 CSP, ibaže pre tento nedostatok možno v konaní pokračovať. Súd napriek nesprávnej formulácii petitu môže v konaní pokračovať, ak je z obsahu žaloby zrejmé, čoho sa žaloba týka a čo sleduje. Súd je viazaný obsahom žalobného petitu, nie jeho formuláciou.

22. V danom konaní, napriek nepravnej formulácii žalobného petitu, súd prvej inštancie opomenul postupovať podľa ust. § 129 CSP a konal a rozhodoval o petite žaloby, ktorý je v rozpore s ust. § 137 CSP. Z obsahu žaloby ako aj žalobného návrhu vyplýva, že žalobcovia 1/ až 6/ mali byť v rozpore s vnútornými predpismi žalovaného preradení z riadnych členov poľovníckeho združenia na čestných členov a v dôsledku predmetných rozhodnutí žalovaného im už tak nebol umožnený ďalej výkon práv riadneho člena vyplývajúcich zo stanov žalovaného.

23. V konaní pred súdom prvej inštancie boli vykonané dve meritórne pojednávania, z ktorých aj podľa odvolacieho súdu vyplývajú znaky diskriminačného a svojvoľného postupu žalovaného voči žalobcom.

24. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

25. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie dôsledne postupovať podľa ust. § 129 CSP a úlohou žalobcu na podklade výzvy súdu správne a v súlade s ust. § 137 CSP naformulovať žalobný petít tak, aby o ňom mohlo byť rozhodnuté podľa Civilného sporového poriadku.

26. Vzhľadom na zrušenie rozsudku vo veci samej odvolací súd zrušil aj súvisiaci výrok o trovách konania. V novom rozhodnutí prvoinštančný súd rozhodne aj o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom 7/ a žalovaným v súvislosti so zastavením konania vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcom 7/.

27. Nakoľko výrok II. nebol odvolaním napadnutý, tento nebol predmetom prieskumu v odvolacom konaní, a ako taký nadobudol právoplatnosť.

28. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).